

Títol: Pufff

Autora: Elna Roca Tarruella

Quan en Biel li va dir al seu cap que necessitava un permís per cuidar de la seva mare, el senyor Martínez va parpellejar dues, tres vegades abans de respondre “I la teva germana?”. En Biel va notar com se li estremia l’estómac i, amb un fil de veu que gairebé ni se sentia, li va respondre “Què li passa a la meva germana?”. “Per què no la cuida ella?”, va seguir el senyor Martínez mentre tornava a fixar la vista a la pantalla de l’ordinador. En Biel va respirar fons. No tenia perquè donar cap explicació. I va callar. Davant d’aquell silenci, el senyor Martínez va aixecar la vista de l’ordinador, va mirar fixament el Biel i va sospirar. “Biel, no et puc donar un permís la setmana amb més feina de l’any. Segur que pots trobar algú que se n’encarregui.” I, mentre el senyor Martínez responia la trucada d’un client, en Biel tremolava de ràbia perquè sabia que sortiria d’aquell despatx i hauria de trucar la seva germana per dir-li que, una altra vegada, s’hauria d’encarregar ella de cuidar la mare. I no volia que això passés. Va mirar per la finestra i va pensar que el món seria un lloc millor si tots els caps com el senyor Martínez s’evaporesin de cop. Com a aquella sèrie on de sobte un dia un grup de gent aleatori desapareixia del mapa. Però que, aquesta vegada, no fos aleatori. “Biel, necessites res més?” I pufff. Un espai buit a la cadira i una trucada per dir-li a la seva germana que no es preocupés, que aquesta vegada ell cuidaria la mare.